

Briselē, 2017. gada 17. jūlijā
(OR. en)

11334/17

COHAFA 59
DEVGEN 176
ALIM 13
ONU 105
FAO 30
COAFR 214
MAMA 150
MOG 63
COEST 191
COASI 99
COLAC 62
PROCIV 64
RELEX 662

DARBA REZULTĀTI

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Datums:	2017. gada 17. jūlijs
Saņēmējs:	delegācijas
Iep. dok. Nr.:	11134/17 COHAFA 55 DEVGEN 165 ALIM 11 ONU 97 FAO 24 COAFR 216 MAMA 140 MOG 59 COEST 181 COASI 89 COLAC 57 PROCIV 61 RELEX 636
Temats:	Padomes secinājumi par bada draudu novēršanu (2017. gada 17. jūlijs)

Pielikumā pievienoti Padomes secinājumi par bada draudu novēršanu, kurus Padome pieņēma savā 3557. sanāsmē 2017. gada 17. jūlijā.

Padomes secinājumi par bada draudu novēršanu

1. 2017. gadā humanitārās vajadzības ir bijušas lielākas nekā jebkad agrāk. To vidū ir vairākas ieilgušas krīzes saistībā ar pārtikas nodrošinājumu, un četrās valstīs – Jemenā, Nigērijas ziemeļaustrumos, Somālijā un Dienvidsudānā – bada draudu līmenis ir satraucošs. Šajās valstīs kopumā bada nāve draud aptuveni 20 miljoniem cilvēku. Ietekme uz attiecīgajām iedzīvotāju grupām ir ļoti nopietna. Šīs krīzes turklāt īpaši apdraud sievietes un meitenes, un ir ziņas par plaša apmēra seksuālu un ar dzimumu saistītu vardarbību. Šīs krīzes ļoti lielā mērā ir cilvēka radītas, tās izraisa konflikts un nestabilitāte, un tās vēl pastiprina ārkārtēji laikapstākļi.
2. ES un tās dalībvalstis ir rīkojušās un nekavējoties pastiprinājušas reakciju uz šīm krīzēm, palielinot humānās palīdzības finansējumu, tostarp ar dažādām līdzekļu devēju konferencēm, kas veltītas šīm četrām krīzē esošajām valstīm un to reģioniem. ES un tās dalībvalsts kopā šogad vien ir sniegušas vairāk nekā EUR 1,2 miljardus humānajai palīdzībai šīm četrām valstīm, kuras apdraud bads.
3. Šie centieni ir palīdzējuši pievērst uzmanību un iegūt finansējumu humānajai palīdzībai, tomēr vēl arvien pastāv trūkumi, un darāmā vēl ir daudz. Padome aicina visus ierastos un jaunus līdzekļu devējus pievienoties ES un tās dalībvalstīm, lai palielinātu finansējumu šīm četrām krīzes skartajām zonām. Turklāt ir ārkārtīgi svarīgi, lai visi dotie solījumi nekavējoties materializētos palīdzībā skartajiem cilvēkiem.

4. Tomēr finansējums ir tikai daļa no risinājuma. Šīs krīzes ir izraisījuši cilvēki, tās sakņojas konfliktos, un tām ir nepieciešami politiski risinājumi, kas pārsniedz humāno palīdzību. Konflikti izraisa vai pastiprina pārtikas trūkumu un akūtu uztura nepietiekamību, tie mazina spēju izturēt satricinājumus, tostarp dabas katastrofas un pieaugošas pārtikas produktu cenas. Arī klimata pārmaiņu un vides pārmaiņu negatīvās sekas – ūdens trūkums, sausums, pārtuksnešošā un augsnes degradācija – var pasliktināt pārtikas un uztura nepietiekamību. Tam vēl var pievienoties demogrāfiskas tendences, piemēram, iedzīvotāju skaita pieaugums un urbanizācija. Savukārt pārtikas trūkums var izraisīt vai pastiprināt sociālo un politisko spriedzi, kas var pāraugt konfliktā un citās vardarbīgās situācijās.
5. Padome uzsver, ka tikai politiski risinājumi var pielikt punktu šiem vajadzību cikliem. Starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina politiskais spiediens uz visām iesaistītajām pusēm ar mērķi izbeigt konfliktus, un tai ir aktīvāk jāatbalsta politiskie procesi, kas ved pie ilgtspējīgiem noregulējumiem. Ārkārtīgi svarīgi ir veikt ieguldījumus konfliktu novēršanā augšposmā. Padome uzsver, ka šai jomā ir vajadzīga pastiprināta politiskā uzmanība un ieguldījumi, tostarp mediācija un kopīga analīze, ko veic ES iestādes, EĀDD un dalībvalstis, vajadzības gadījumā kopā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un Pasaules Banku. Visiedarbīgākais veids, kā mazināt iespējamus jaunus apdraudējumus, ir agrīni un precīzi konstatēt vardarbīgu konfliktu radītos riskus un to dinamiku un uzreiz rīkoties.
6. Vardarbības, nedrošības un birokrātisko šķēršļu rezultātā humānās palīdzības piekļuve ir ārkārtīgi ierobežota un reizēm neiespējama. ES aicina visas attiecīgās puses ļaut netraucētu humānās palīdzības piegādi visiem iedzīvotājiem, kam tā ir vajadzīga, un novērst visus šķēršļus, kas kavē dzīvības glābšanai vajadzīgās palīdzības sniegšanu. Visām pusēm ir jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības un starptautiskās cilvēktiesības, kā arī humanitārie principi. Bads, izmantots par ieroci karā, ir smags starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums, un ES to stingri nosoda. ES atbalsta visus dalībvalstu, ANO un ANO Drošības padomes, kā arī plašākas humānās palīdzības sniedzēju kopienas centienus veicināt humānās palīdzības sniegšanu, uzlabot humānās palīdzības piekļuvi un risināt konfliktus.

7. Visām ieinteresētajām pusēm, arī ES un tās dalībvalstīm, būtu jāīsteno politiskās saistības, par kurām ir panākta vienošanās un kuru mērķis ir uzlabot humanitārās darbības efektivitāti, tostarp krīzēs ar bada draudiem. Tālab ir jāīsteno Pasaules humānās palīdzības samita saistības – tostarp t. s. "*Grand Bargain*" pusēm, kas tajā iesaistījušās, – attiecībā uz pārredzamību, pārskatatbildību un mērķtiecīgu rīcību, kuras pamatā ir pamatīga skarto iedzīvotāju vajadzību analīze un kurā dod priekšroku visneaizsargātākajiem. Ar plašāku daudzgadu finansējumu un palīdzību, kas nav mērķiezīmēta, var uzlabot efektivitāti un atbalstīt stratēģiskākas darbības. Finansējuma elastība ir vajadzīga arī tāpēc, lai ļautu mūsu partneriem pielāgoties mainīgajām vajadzībām un situācijai uz vietas. Sistemātiskāk izmantojot skaidras naudas pārvedumus saņēmējiem, attiecīgos gadījumos var uzlabot efektivitāti, nodrošināt cilvēka cieņu un atbalstīt vietējos tirgus un atlabšanu.
8. Katras valsts reaģēšanas plānos būtu jāatspoguļo ietekme uz reģionu, kādu radījušas šīs četras krīzes, kuru rezultātā bēgļi lielā skaitā ir pārvietojušies uz kaimiņvalstīm un kuras tādējādi šajos reģionos ir radījušas iepriekš nepieredzēta apjoma humanitārās vajadzības. ES turpina atbalstīt kaimiņvalstu centienus uzņemt bēgļus un atbalsta tādu iniciatīvu ieviešanu kā, piemēram, "Visaptverošais satvars reaģēšanai bēgļu jautājumā", kas dod piemērotākus ilgtermiņa risinājumus bēgļu jautājumam, jo īpaši ieilguša pārvietoējuma situācijās.
9. Padome uzskata, ka humānās palīdzības, attīstības un politiskajiem rīcībspēkiem ir jāsadarbojas ciešāk, lai sasniegtu ilgtspējīgus un kolektīvus rezultātus, kas palīdzētu Ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam un kas atbilstu ANO ierosinātajai iniciatīvai "*New Way of Working*". Kā norādīts arī nesen sniegtajā kopīgajā paziņojumā par izturēspēju ¹, tas cita starpā nozīmē stiprināt valsts un sabiedrības izturēspēju pret faktoriem, kas var izraisīt badu; pievērsties vājajiem punktiem un spiedienam, kas ir smaga pārtikas trūkuma un akūtas uztura nepietiekamības pamatā, un turpināt uzraudzību un ātri reaģēt uz agrīnās brīdināšanas sistēmām – vēl pirms kritiskā punkta sasniegšanas un jau tā noslogoto krīzes pārvarēšanas spēju turpmākas graušanas. To varētu panākt, attīstot vietējās spējas, stiprinot pārvaldību un ieguldot resursus ilgtspējīgās pārtikas nodrošinājuma sistēmās, kas varētu izturēt ilgstošu nestabilitāti un pēkšņus satricinājumus. No šīm četrām krīzēm ir jānācās, kā uzlabot reakciju šādās un citās pārtikas trūkuma situācijās.

¹ 10184/17.

10. Padome turpinās iestāties par plašāku humānās palīdzības un attīstības palīdzības savstarpējo papildināmību saskaņā ar secinājumiem "Likt lietā humanitāro un attīstības pasākumu saikni" ². Attīstības rīcībspēkiem un starptautiskajām finanšu iestādēm ir ļoti būtiska loma tajā, kā uzlabot piekļuvi veselības aprūpei un izglītībai un palīdzēt saglabāt iztikas iespējas un mazināt sekas, ko vides degradācija un klimata pārmaiņas atstāj uz attīstību.
11. Padome uzskata, ka ir ļoti būtiski pastiprināt koordinācijas centienus ne tikai starp humānās palīdzības un attīstības rīcībspēkiem, bet attiecīgos gadījumos arī ar valstu valdību reaģēšanas plāniem. Valsts vai reģiona izturētspējas stiprināšanai humanitāro krīžu situācijās būtu jāklūst par svarīgu daļu politiskajos dialogos ar partnervalstīm. Mūsu prevencijas un izturētspējas centienos būtiska nozīme ir demokrātiskai valsts un vietēja līmeņa līdzdalībai. Tas nozīmē vairāk koncentrēties uz valdības primāro atbildības jomu – gādāt par valsts iedzīvotāju pamatvajadzībām.
-

² 9383/17.